

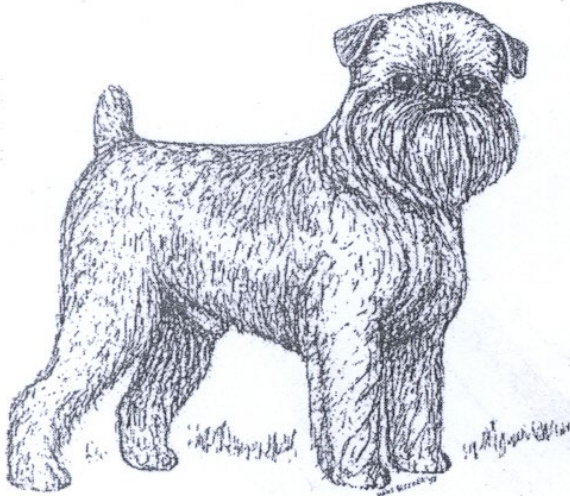

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

Ryhmä: 9

FCI:n numero: 80,81 ja 82
Hyväksytty: FCI 5.5.2003
SKL-FKK 20.4.2004

**GRIFFON BRUXELLOIS, GRIFFON BELGE JA
PETIT BRABANÇON** 1/5
(GRIFFON BRUXELLOIS / BELGE, PETIT BRABANÇON)
Alkuperämaa: Belgia

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto - Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

GRIFFON BRUXELLOIS, GRIFFON BELGE JA PETIT BRABANÇON

2/5

KÄYTTÖTARKOITUS:

Pieni vahti- ja seurakoira.

FCL:N LUOKITUS:

Ryhmä 9 seura- ja kääpiökoirat

Alaryhmä 3 belgialaiset kääpiökoirat

Käyttökoetulosta ei vaadita.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Kaikki kolme rotua (griffon bruxellois, griffon belge ja petit brabançon) ovat pienten karkeakarvaisten, Brysselin alueella vuosisatoja eläneiden ”Smousjeiksi” kutsuttujen koirien jälkeläisiä.

1800-luvulla näihin koiriin risteytettiin rubyvärisiä kingcharlesinspanieleita sekä mopseja. Näin saatiin aikaan lyhyt musta karva, ja nykyinen rotutyyppe vakiintui. Näitä pieniä ja hyvin valppaita koiria kasvatettiin vartioimaan hevosvaunuja sekä hävittämään jysijät talleilta.

Ensimmäiset griffon bruxelloisit rekisteröitiin Belgian rotukirjaan (L.O.S.H, Livre des Origines St. Hubert) vuonna 1883. Nämä olivat Topsy (L.O.S.H. nro 163) ja Foxine (L.O.S.H. nro 164). Vuosisadan vaihteeseen mennessä griffoneista oli tullut erittäin suosittuja. Tähän vaikutti mm. Belgian kuningattaren Marie-Henrietten rotua kohtaan osoittama kiinnostus. Useita yksilöitä vietiin ulkomaille, mikä edisti rodun leviämistä ja suosiota.

YLEISVAIKUTELMA: Pieni, älykäs, tasapainoinen, tarkkaavainen, itsetietoinen, tiivisrakenteinen ja lähes neliömäinen seurakoira, jolla on hyvä luusto, kuitenkin liikkeet ja rakenne ovat tyylikkää. Ilme on lähes inhimillinen.

Karkeakarvaiset griffonit erotetaan kahdeksi eri roduksi värityksensä perusteella, kun taas petit brabançon on lyhytkarvainen.

TÄRKEITÄ MITTASUhteITA: Rungon pituus mitattuna olkanivelestä istuinluun kärkeen on niin lähellä säkäkorkeutta kuin mahdollista.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Tasapainoinen, valpas, itsetietoinen, omistaajaansa hyvin kiintynyt ja erittäin tarkkaavainen pieni koira. Ei arka eikä aggressiivinen.

PÄÄ: Tärkein ja huomiota herättävin erityispiirre; melko suuri runkoon verrattuna, ilme on lähes inhimillinen. Karkeakarvaisten griffoneiden karva on päässä karkeaa, pystyä ja pörhöistä. Silmien yläpuolella, kuonossa, poskissa ja leuassa karva on pitempää kuin muualla muodostaen kulmakarvat ja parran.

Kallo: Leveä ja pyöreä. Otsa on selvästi pyöreä.

Otsapenger: Syvä.

GRIFFON BRUXELLOIS, GRIFFON BELGE JA PETIT BRABANÇON

3/5

Kirsu: Musta, silmien korkeudella sijaitseva ja leveä. Sieraimet ovat hyvin avonaiset. Kirsun kärki kallistuu taaksepäin, joten sivulta katsottuna leuka, kirsu ja otsa ovat samalla linjalla.

Kuono: Kirsu mukaan luettuna erittäin lyhyt, korkeintaan 1,5 cm. Petit brabançoneilla oikeanlainen kuono näyttää pitemmältä, koska siitä puuttuu karkeakarvaisen griffonin parta. Kuono, joka ei käänny ylöspäin tai silmien tason alapuolella sijaitseva kirsun yläreuna antavat väärän ilmeen ja ovat vakavia virheitä.

Huulet: Mustat. Ylä- ja alahuuli sulkeutuvat tiiviisti. Ylähuuli ei roiku eikä peitä alahuulta. Liian löysä ylähuuli pilaa toivotun ilmeen.

Leuat / hampaat: Alaleuka on selvästi ylöspäin kaartuva, leveä ja yläleukaa pitempi, ei suippo; alapurenta. Kummankin leuan kuuden etuhampaan tulisi olla suorassa rivissä, ja ylä- ja alaleuka ovat toisiinsa nähden samassa suorassa linjassa. Suun tulee sulkeutua hyvin, hampaat ja kieli eivät saa näkyä. Alaleuan leveys ja kaarevuus ovat erittäin tärkeitä. On tärkeää, että etuhampaita ei puutu.

Silmät: Kaukana toisistaan, suuret ja pyöreät, eivät koskaan ulkonevat. Silmien väri on mahdollisimman tumma ruskea. Silmänympäryksen tulee olla musta, eikä silmämunan valkoista väriä saisi mielellään näkyä. Pienet, soikeat tai vaaleat silmät ovat virhe.

Korvat: Pienet, ylös kiinnittyneet ja riittävän etäällä toisistaan. Typistämättömät korvat ovat puolipystyt ja eteenpäin suuntautuneet. Liian suuret tai pään sivulla riippuvat korvat eivät ole toivotut. Typistetyt korvat ovat teräväkärkiset ja pystyt. (Huom. Suomessa typistyskielto.) Typistetyt ja typistämättömät korvat ovat samanarvoiset.

KAULA: Keskipitkä ja sulavasti lapoihin liittyvä.

RUNKO: Rungon pituus on lähes sama kuin säkäkorkeus. Griffonit ovat yleisvai-kutelmaltaan pieniä, neliömäisiä ja vahvoja koiria.

Säkä: Hieman korostunut.

Selkä: Suora, lyhyt ja vahva.

Lanne: Lyhyt ja lihaksikas, vain aavistuksen kaareva.

Lantio: Leveä, tasainen tai vain hieman viisto.

Rintakehä: Leveä ja kyynärpäiden tasolle ulottuva. Rintalastan kärki on erottuva, joten sivulta katsottua eturintaa näkyy hieman. Kyljet ovat selvästi kaarevat, mutta eivät tynnyrimäiset eivätkä liian litteät.

Alalinja ja vatsa: Vatsaviiva on hieman kohoava; kupeet selvästi erottuvat.

GRIFFON BRUXELLOIS, GRIFFON BELGE JA PETIT BRABANÇON

4/5

HÄNTÄ: Ylös kiinnittynyt ja melko korkea-asentoinen. Typistetty häntä on lyhennetty 2/3:aa pituudestaan. (Huom. Suomessa typistyskielto.) Typistämätön häntä on pystyasentoinen, hännänpää osoittaa selkää kohti sitä kuitenkaan koskettamatta. Häntä ei saa olla kiertynyt. Luonnostaan lyhyt, mutkainen tai selän päälle kiertynyt häntä on vakava virhe.

RAAJAT

ETURAAJAT:

Yleisvaikutelma: Eturaajat ovat yhdensuuntaiset, hyväluustoiset ja kyllin etäällä toisistaan.

Lavat: Normaali lapakulmaus.

Kyynärpäät: Tiiviisti rungonmyötäiset.

Ranteet: Vahvat.

Etukäpälät: Pienet, pyöreät, eivät ulos- eivätkä sisäänpäin kääntyneet. Varpaat ovat tiiviisti yhdessä; yhteen kasvaneet varpaat ovat virhe. Päkiät ovat paksut ja mahdollisimman tummat. Kynnet ovat mieluiten mustat, kuitenkin mahdollisimman hyvin pigmentoituneet.

TAKARAAJAT:

Yleisvaikutelma: Takaraajat ovat suorat, vahvaluustoiset, täysin yhdensuuntaiset ja kulmauksiltaan sopusoinnussa eturaajojen kanssa.

Polvet: Riittävästi kulmautuneet.

Kintereet: Matalat, eivät liian lähellä eivätkä liian kaukana toisistaan.

Takakäpälät: Kuten etukäpälät. Kannukset eivät ole toivotut. (Huom. Suomessa typistyskielto.)

LIIKKEET: Tehokkaat, raajat liikkuvat yhdensuuntaisesti ja takaraajoissa on hyvä työntövoima. Korkeat etuliikkeet ja peitsaus ovat virheitä.

KARVAPEITE

KARVA: Griffon bruxelloisin ja griffon belgen karvapeite on karkeaa ja niillä on aluskarva. Karva on luonnostaan karkeaa, hieman laineikasta, ei kiharaa, mutta trimmattua. Karvan tulee olla riittävän pitkää, jotta sen laatu voidaan arvioida. Liian pitkä karva rikkoo koiran ääriiviivat eikä ole toivottava. Silkinen tai villava karva on vakava virhe. Petit brabançon on lyhytkarvainen. Karva on karheaa, pinnamyötäistä, kiiltävää ja korkeintaan 2 cm pitkää.

Pään karvoitus: Karkeakarvaisilla griffoneilla parta ja viikset alkavat kuono–silmälinjan alapuolelta ja ulottuvat korvasta korvaan peittäen hyvin kuonon ja posket tiheällä ja muuta runkoa pitemmällä karvalla. Silmien yläpuolella karvan tulee olla pitempää kuin muualla kallossa muodostaen kulmakarvat.

GRIFFON BRUXELLOIS, GRIFFON BELGE JA PETIT BRABANÇON

5/5

VÄRI: Griffon bruxellois: Punainen ja punertava; pään karvoituksessa sallitaan hieman mustaa.

Griffon belge: Musta sekä musta puhtain ja selvärajaisin punaruskein merkein. Merkit sijaitsevat eturaajoissa kypälästä ranteeseen ja takaraajoissa kypälästä kintereeseen, raajojen sisäpinnalla ylös saakka, rinnassa, poskissa, leuassa, silmien yläpuolella, korvien sisäpuolella, hännän alapuolella ja peräaukon ympärillä. Mustassa värissä voi olla punaruskeaa sävyä, mutta puhdasta mustaa ja mustaa punaruskein merkein pidetään parempana.

Petit brabançon: Samat värit kuin karkeakarvaisilla griffoneilla. Musta maski; harmaa väri vanhojen koirien maskissa ei ole virhe.

Kaikilla kolmella rodulla hyväksytään muutama valkoinen karva rinnassa, mutta se ei ole toivottua.

PAINO: Vaihtelee 3,5 kg:sta 6 kg:an.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran terveyteen ja hyvinvointiin.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- Vihaisuus tai liiallinen arkuus
- Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen.
- Pigmentin puute tai muu kuin musta väri kirsussa
- Jatkuvasti näkyvä kieli suun ollessa kiinni
- Vino alaleuka
- Yläpurenta
- Muut kuin rotumääritelmässä mainitut värit, kuten esimerkiksi harmaa, sininen punaruskein merkein, ruskea punaruskein merkein, maksanruskea
- Kaikki valkoiset merkit.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.

Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.